

STUDENT'S LIFE

ZÁŘÍ 2012

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA KLADNO

7 DIVŮ SVĚTA
PŘEVLEKÁNÍ PEŘIN
NEOBVYKLÉ REKORDY
NETRADIČNÍ VYNÁLEZY

OBŘÍ POKOJOVÝ MAZLÍČEK NA SPANÍ
NENÍ NEVÝHODA PRACOVAT V KANCELÁŘI

Pozn. autorka fotografie na titulní stránce je T. Šlancová

Obsah

3. „Úvod“

4. Není nevýhoda pracovat v kanceláři

4. Převlékání peřin

5. Neobvyklé rekordy

6. Sedm divů světa

10. Obří pokojový mazlíček na spaní

10. Netradiční vynálezy

„Úvod“

A je to tady! Škola se nám po relaxačních dvouměsíčních prázdninách opět vrátila a zase začíná shánění učebnic, sešitů a dalších potřebných pomůcek, které nesmějí chybět na lavicích.

Studenti si pomalu ale jistě uvědomují, že se na učení přes prázdniny ani nekoukli a učitelé, kterým přijdou noví prváci, zas netrpělivě přemýšlejí, jak bude jejich třída vypadat, jak se bude asi chovat a tak podobně. Oproti tomu třídní učitelé, kteří už své studenty znají, jen čekají a počítají, pokud někdo nový do třídy „přibyl“ či „odešel“.

My jsme přes prázdniny nezháleli a přemýšleli jsme, jak bychom mohli časopis ještě více vylepšit. Dejte nám ale chvilku na rozkoukání, než se po prázdninách aklimatizujeme. Toto číslo se vám možná bude zdát chudší, ale slibujeme, že to další bude přímo nabité kreativitou a informacemi.

Opět sháníme nové redaktory, kteří by nám pomohli s psaním článků či vymýšlením zajímavých věcí ohledně časopisu. Pokud byste měli zájem o tuto aktivitu, najdete nás na naší facebookové stránce: www.facebook.com/studentsky.casopis

Emaily redaktorů:

- Honza Mañas, S3B – h.manas18@seznam.cz
- Karolína Rosecká, E3 – ross94@centrum.cz
- Martin Suchý, S3B - heroes1983@seznam.cz

Odpovědi na minulé bubliny:

1. Bublina: Komu se nelení, tomu se zelení.
2. Bublina: Komu není shůry dáno, v apatyce nekoupí.
3. Bublina: Láska hory přenáší.
4. Bublina: S poctivostí nejdál dojdeš.

Není nevýhoda pracovat v kanceláři

Na Rohanském náměstí v Praze- Karlíně byla postavena budova s názvem *Main Point*. Poměrně záhy byla označena za nejlepší kancelářský dům světa a obdržela mezinárodní certifikát *Leed Platinum* za rok 2011, který hodnotí ekologickou náročnost, úspornost a vliv na okolí. Tuto stavbu navrhl *Richard Doležal* a *Petr Malinský*. Budovy tohoto typu se budou stavět čím dál tím častěji díky nárokům na kvalitní životní prostředí. V Evropě už takový podobných staveb stojí hned deset. Budova je zahalena pláštěm ze sklobetonových pilastrů, které fungují coby lamče světla. Další zajímavostí stavby je, že její ochlazování má na svědomí voda, která je čerpána z Vltavy. Objekt v současné době vlastní pojišťovna, což znamená, že se dovnitř běžný smrtelník jen tak nepodívá.

více na www.mainpointkarlin.cz
Honza Mañas, S3B

Na místo, nacházející se v bezprostřední blízkosti zařízení, sloužícího k instalaci světelného zdroje, dopadá minimální počet paprsků, ze zdroje se šířících.

Převlékání peřin

Stalo se to v létě, uprostřed srpna. Měl jsem s kamarádem domluvený úžasný výlet do Prahy, na nákupy. Zrovna jsem se chystal vyrazit na autobus, když v tom mi ten kamarád zavolal a řekl mi, že se téměř přizabil na mém skateboardu a že má v sádře jak ruku, tak nohu a nemůže tedy nikam jet. Je smutné, že mě více než on zajímal stav toho skateboardu.

Skateboard – neskateboard, kamarád – nekamarád, věděl jsem, že mám zaděláno na opravdu velmi nudné odpoledne. Řekl jsem mámě, že nikam nejedu a ta mě v okamžiku totálně odrovnala slovy: „Tak si převlíkni peřiny!“. Nic nudnějšího už snad být nemohlo.

Přišel jsem tedy do pokoje, pustil jsem si písničky, repráky na 100% a začal jsem. Nejprve polštář – ten šel snadno – potom přišla na řadu peřina a s tou to všechno začalo.

Jelikož nemám zrovna talent na domácí práce, brzy jsem se do toho zamotal. Opravdu netuším, jak se mi povedlo nacpat do povlečení sebe místo peřiny. Přesně v okamžiku, kdy jsem zjistil, že nevím, jak z toho povlečení ven, na mě zavolala máma, ať si ztlumím repráky, nebo ať zavřu dveře. Zavolal jsem na ni, že jsou zavřené a vzápětí jsem ztratil rovnováhu a spadl jsem na zem. Nutno dodat, že jsem se stále nevymotal ze sevření onoho povlečení.

Najednou, kde se vzal, tu se vzal, přiběhl náš pes a přesvědčil mě o tom, že dveře byly opravdu otevřené. Ptáte se, jak to můžu vědět, když jsem byl uvězněný v povlečení? On mi totiž - lidově řečeno – začal „vojíždět nohu“. Nevím, jestli ten můj pád byl tak moc slyšet, ale do minuty přiběhli i rodiče. Matky přítel, který neudělá ani krok bez telefonu od doby, kdy si pořídil iPhone, své mobilní zařízení okamžitě vytáhnul z kapsy a udělal několik fotek, které pak umístil na svou stránku na facebooku. Nuda byla tedy alespoň trochu zažehnána.

Od té doby se mi většina mých známých kvůli těmto fotkám stále směje. Já jim to nemůžu mít za zlé, protože kdyby se to stalo někomu jinému, smál bych se taky.

Co napsat na závěr? Snad jen tohle: Když se nudíte a chcete pobavit sebe, své přátele a známé, zkuste si převléknout peřiny...

Autorem tohoto článku je student z O2

Prognózu optimálního okamžiku pro své akce proved' podle modelového vztahu domestikovaného vodního opeřence a plodenství kulturních trav.

Neobvyklé rekordy

Nejdelší nehty „nosí“ Američanka z Las Vegas *Chris Walton*. Trvalo jí 18 let, než jí narostly nehty dohromady o délce 6 metrů.

Nejzapáchavější muž je nepochybně 65 let starý *Guru Kailaš Singh* z Indie. Nemyl se 37 let a činí tak ze zoufalé touhy po synovi a pořád doufá, že se nad ním nebesa smilují a odpustí mu.

Nejdelší vlasy má Číňanka *Xie Qiuping*. Její vlasy měří neuvěřitelných 5 m. U kadeřníka nebyla prý od roku 1973. Cituji: „Na všechno potřebuji třikrát více času než ten, kdo má krátký sestřih. Přiznám se, že občas mi dochází trpělivost a bojuji sama se sebou,“ říká sama *Xie*.

še zajistily jeho faninky, které na svůj idol nenechají dopustit.

Nejužší pas vlastní Američanka *Cathie Jungová*. Její pas

má obvod jako obvod CD disku, tedy 38 cm. Za jejím „úspěchem“ stojí léta dřiny a úctyhodná sbírka korzetů, které si svléká jen při sprchování.

Nejdelší jazyk vlastní 17 letá teenagerka *Chanel Tapperová* jenž drží rekord s délkou jazyku 9,75cm. Na její jazyk se vejde celá tabulka čokolády.

Největší pizza byla zhotovena v Johannesburgu v Jihoafrické republice. V průměru má 37m. Bylo na ni spotřebováno: 4 400 kg mouky, 900 kg rajčatového protlaku, 900 kg nakrájené cibule a 1 800 kg sýra.

Nejošklivější pes je čínský naháč jménem *Mugly*. Osmiletý pes, který pochází z Británie, vyhrál 1000 dolarů, psí suchary na celý rok a VIP pobyt v místním Sheratonu.

Karolína Rosecká, E3

Občan, záměrně poskytující klamné informace, současně neoprávněně, což je axioma, převádí do svého vlastnictví majetek spoluobčanů příp. společnosti.

Sedm (novodobých) divů světa

Všichni asi víme, co znamená pojem „7 divů světa“. Ale dokázali byste je vůbec všechny vyjmenovat? Proto je tu článek, který vám vše objasní. Současný seznam byl ustanoven symbolického data 7. 7. 2007.

Egyptské pyramidy

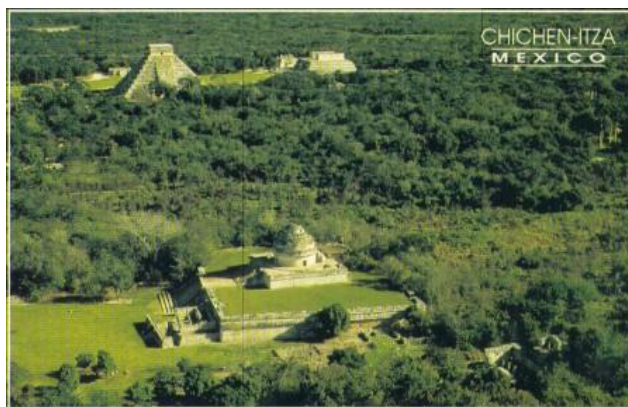
(Pyramidy jsou jako jediné zároveň na seznamu těch původních sedmy divů světa. Jako jediné přetrvaly do současnosti a nepodlehly přírodním živlům).

Pyramidy jsou vysoké kamenné stavby, které sloužily jako hrobky, případně kenotafy. Byly stavěny od doby vlády panovníka *Džosera* ze 3. dynastie až do doby vlády *Ahmose* z 18. dynastie, tedy 1500 let. Nejedná se o jednoduché stavby, nýbrž o poměrně složitý systém chodeb, tudíž o něco přesnější je bude termín pyramidové komplexy. Jejich běžnou součástí, vedle pyramid samotných, byl v ideálním případě

údolní chrám, vzestupná cesta, zádušní chrám a tzv. satelitní pyramida. Nejznámější jsou pyramidy v Gíze.

Chichén Itzá

Jedná se o zříceninu mayského města na mexickém poloostrově Yucatán na území stejnojmenného spolkového státu. Pochází z pozdně klasického až pozdně postklasického období. Název pochází z mayského *Chich'en Itza*, což znamená V ústech studny Itza. Na poloostrově Yucatán není totiž žádná povrchová voda a podzemní vody je tam nedostatek, a tak si Mayové hloubili studny. Známější studna se jmenuje Studna Obětí, kde byly prováděny lidské oběti. Nejznámější stavbou v Chichén Itzá je Kukulkánova pyramida. Kukulká je hlavní mayský bůh

(bůh slunce a nebes). Další ze staveb je velké hřiště na Pelotu. Pelota je mayská hra na uctění slunce. Jedno družstvo bylo po hře popraveno, ale neví se, jestli vítězové, nebo poražení. Dále se tu nachází budova s neuzavřenou střechou ve tvaru kopule, tzv. observatoř, menší pyramida - Chrám válečníků - s množstvím sloupů kolem. A jako poslední tu můžeme najít mayský kalendář. Pro mayskou civilizaci byly kalendáře velmi důležité. Nejznámějšími jsou sluneční kalendář a měsíční kalendář. Tyto dva kalendáře se potkají jednou za 52 let. 52 let byl pro Maje posvátný cyklus. Mnozí už vytušili, co tím chtěl básník říci. Chtěla jsem poukázat na to, že 21. 12. 2012 nebude konec světa, ale pouze konec 52 letého cyklu, který se opakuje už X let. Kdyby to měla být pravda, tak vždy po 52 letech bude nový konec světa.

Socha Krista Spasitele

Najdeme ji na kopci Corcovado tyčící se nad brazilským městem Rio de Janeiro. Poprvé myšlenku na postavení sochy představil roku 1859 kněz *Pedro Maria Boss* brazilské princezně *Isabele*. Na dlouhou dobu však zapadla. Pak si sochu v roce 1921 objednala arcidiecéze v Rio de Janeiro. Základní kámen byl položen roku 1922. Práce započaly až roku 1926. Sochou, která je vysoká 30 m a váží 1145 tun, se může pochlubit francouzský sochař polského původu *Maximiliena Paula Landowského*. Slavnostně odhalena byla 12. října 1931. Socha je vyrobena ze železobetonu, kromě vnějších vrstev, pro které projektant *Heitor de Silva Costa* vybral masek.

Velká čínská zeď

Velká čínská zeď (doslova: „Dlouhá zeď“) je starý systém opevnění táhnoucí se napříč severní Čínou. Dnešní podoba zdi byla vybudována za dynastie Ming. Zeď se táhne v ohromující

délce cca 6000 km (se všemi odbočkami 8858,8 km). Východní počátek má v Šan-chaj-kuan, při mořském zálivu Po-chaj, v provincii Che-pej na hranicích vlastní Číny a Mandžuska a končí daleko na západě u Ťia-jü-kuan, v provincii Kan-su na pokraji pouště Gobi. V některých úsecích se rozbíhá v odbočky, na jiných místech je naopak přerušena. Co se týče materiálu, je velmi rozmanitý. Poblíž Pekingu se použily vápencové kameny, jinde žula a pálené cihly. Parametry stavby se různí - opevnění má u paty šířku kolem 7 až 8 metrů, v koruně kolem 5 metrů a je vysoká 6 až 10 metrů. Uvnitř zdi se nacházejí spojovací chodby a skladovací

prostory. Najdeme tu i spoustu věží, které měly nejedno využití. Celkový počet se odhaduje na 25 000. Říká se, že lidé, kteří pracovali na stavbě a také tam umřeli, tak jejich těla se zanechávala v základech. Možná i proto se jí také říká „zed' z masa a krve“. Myslím, že je to docela trefné.

Machu Picchu

Machu Picchu (kečuánsky Machu Pikchu – Starý vrch) jsou ruiny předkolumbovského inckého kultovního města v peruánských Andách. Název města se do dnešních dní nezachoval a tudíž byl převzat název od blízké hory Machu Picchu. Nachází se v horách 400 metrů nad řekou Urubamba v nadmořské výšce 2430 m n. m. asi 80 km severozápadně od Cuzca, hlavního města Inků. Inkové začali město stavět okolo roku 1430. Ruiny objevil 24. července 1911 americký archeolog z Yaleovy univerzity *Hiram Bingham*. Město bylo postaveno v klasickém inckém stylu za použití kvádrů tvořených z opracovaných, na sebe položených

kamenů bez použití malty nebo něčeho jiného. Hlavními stavbami ve městě jsou Chrám větru, Citadela a Místnost vládců. Předpokládají, že město vzniklo mezi 13. až 15. století, i když většina indicií naznačuje, že se stavbou bylo započato někdy mezi roky 1440 až 1450 na popud inckého vládce Pachacútec Yupanqui.

Petra

Petra je skalní město a archeologické naleziště v Jordánsku. Město vzniklo původně jako pohřebiště v dokonale krytém místě, kde se setkávají tři údolí. Bylo založeno pravděpodobně mezi 3. století př. n. l. a 1. století n. l. Všechny stavby byly vytesány do pískovce. Petra má tvar amfiteátru. Od východu na západ má délku přibližně jeden kilometr a od severu k jihu půl kilometru. Skály, které město ukrývají, jsou vysoké kolem tří set metrů. Petra se nachází na jihu Jordánska přibližně tři hodiny cesty od Ammánu, v údolí nazvaném *Vádí Musa*. Místo je ukryté před okolním světem hradbou skal a leží v samotném srdci Šarských hor. První zmínky o Petře pocházejí ze Starého zákona. Petra je často využívána jako kulisa filmů. Vidět ji můžeme například ve filmech: *Indiana Jones a poslední křížová výprava*, *Transformers: Pomsta poražených*. V Petře najdeme: Sík (soustěska vedoucí do města), Al-Chazneh (pokladnice), divadlo, kolonádní ulici, Ad-Dér (klášter), bloky džinnů, obeliskovou hrobku a triklinium v Báb As-Síku, fasádovou ulici, hlavní obětiště Al-Mazbah, královské hrobky, velký chrám, *Kasr Al-Bint*, Chrám okřídlených lvů, Petrský kostel a *Al-Habis*.

Koloseum

Původně Flaviovský amfiteátr je elipsovité stavba v centru města Říma v Itálii. Jde o největší amfiteátr, který byl kdy v římské říši postaven. Nachází se východně od Fora Romana. Jeho stavba začala mezi lety 70 a 72 n. l. a byla dokončena v roce 80 n. l. Jméno *Amphitheatrum Flavium* je odvozeno od *Vespasianova* a *Titova* rodového jména *Flavius*. Původně bylo schopno

pojmout 50 000 sedících diváků. Vedle gladiátorských her se zde pořádaly i naumachie (stylizované námořní bitvy), zápasy s divou zvěří, popravy, rekonstrukce známých bitev a dramata založená na klasické mytologii.

Tádž Mahal

Tádž Mahal je monumentální pomník v Ágře ve státě Uttarpradéš v Indii. Nechal ho vystavět indický mogul Šáhdžáhán na památku své předčasně zesnulé ženy. V různé denní době za různého osvětlení má zajímavé zbarvení. Ráno je barva narůžovělá, navečer mléčně bílá a zlatou se stává vždy, když na ni dopadnou měsíční paprsky. Zdá se, že se vznáší mezi nebem a zemí. Stavba je 73 metrů vysoká. Budova stojí v zahradách a vchází se do ní velkou vstupní bránou, která symbolizuje vstup do ráje. Převyšují ji pavilóny završené kupolemi a původně měla vrata ze stříbra, dodatečně pobitá stovkami stříbrných

hřebíků. Od vstupních dveří se schází dolů do malé krypty se skutečnými hroby; nahoře stojí pouze kenotafy (symbolické sarkofágy). Na reliéfech ochozu kolem horní krypty lze spatřit opět květy – zde výlučné bílé přízračné květy smrti. Denní světlo je zajištěno mřížovím čtyř oblouků klenoucích se nad sarkofágy. Obraz dokonalé harmonie celé stavby dotváří také odraz stavby na nehybné hladině uměle vytvořeného kanálu. Mauzoleum stojí v zahradách na konci vodního kanálu. Tádž Mahal se stavěl od roku 1632 až 1654 a na jeho stavbě se podílelo 20 000 dělníků. Stavělo se prý podle návrhů francouzského a benátského architekta. Pomník je postaven z mramoru. Celý povrch je zdoben polodrahokamy, drahokamy a kaligrafická výzdoba je provedena černým mramorem. Celý komplex zaujímá plochu 567 x 305 metrů a samotné mauzoleum stojí na čtvercovém podstavci, jehož rohy zdobí čtyři čtyřicetimetřové minarety. Na stavbu bylo použito kolem 60 druhů polodrahokamů.

Karolína Rosecká, E3

Pracovní morálku zemědělce, který dne 12. března neobrací soustavně a plánovitě a cílevědomě ornici a nedodrhuje pranosticky stanovenou agrotechnickou lhůtu, pokládáme za tak hrubě nevyhovující a poškozující zájmy společnosti, že onoho zemědělce srovnáváme s masožravými savci.

Obří pokojový mazlíček na spaní

Pokud disponujete prostorem a máte rádi kočky, pak právě pro vás vytvořili návrháři z Belgie tak trochu zvláštní pohovku s názvem *Cat Sofa*, která nabízí několik služeb v jednom a není limitována pouze na jednoho člověka. Spaní, odpočívání či jen tak blbnutí pro děti obstará hravě tato kočičí pohovka v kapku větších rozměrech. Její délka je úcty hodných 3,5 metru a jejích služeb lze využívat prakticky kdekoliv. Lehnout si můžete za ucho, na ocas nebo na měkké kočičí břicho. Jedinou nevýhodou je však fakt, že touto pohovku si nebudou moci vybavit byt všichni příznivci této novinky, zejména pak vlastníci průměrných panelákových bytů.

Jedinou nevýhodou je však fakt, že touto pohovku si nebudou moci vybavit byt všichni příznivci této novinky, zejména pak vlastníci průměrných panelákových bytů.

Honza Mañas, S3B

Netradiční vynálezy

Kostka cukru – tato už dnes běžná věc byla vynalezena v Dačicích. „Vynalezl“ ji ředitel tamějšího cukrovaru pan *Jakub Kryštof Rad* na podnět své ženy *Juliany*. Ta se totiž poranila, když usekávala z tehdy běžné homole cukru na oslazení. A tak se zrodila myšlenka na lis kostkového cukru.

Toaletní papír – první toaletní papír se používal už v Číně. Vyráběl se z rýžové slámy. První továrně vyrobený toaletní papír vyráběl *Joseph Cayety*.

Mobil – jejich historie sahá až do konce 19. století. Byl interní součástí automobilů. Později se začal prodávat samostatně díky nižším vstupním nákladům.

Rtěnka – její počátky sahají až do Mezopotámie. Velkou slávu si užila v Anglii, v době vlády *Alžběty I.* Rtěnka, tak jak ji známe dnes, se skládá z vosků, nejrůznějších olejů, barviv a změkčovadel.

Jednorázové plenky – pochází ze Švédska, od muže jménem *Pauli Ström*, který vyslovil první myšlenku v roce 1942. První kousky měly vnitřek ze skládaného kapesníkového papíru. Teprve až po roce 1960 se začaly jednorázové plenky vyrábět s celulózovým absorpčním jádrem.

Výtah – první výtahy pochází už z doby baroka. Ale tak jak je známe dneska, tedy s pojistkou proti pádu při utržení lana, vynalezl až roku 1853 *Elisha Otis*. Elektrický výtah se objevil v roce 1880 a zasloužil se o to *Werner von Siemens*.

Vidlička – používali ji už Řekové. Objevuje se také na Středním východě, ale ne tak, jak ji známe se třemi zuby, ale pouze se dvěma rovnými. Do Evropy se dostala až ve 14. století.

Karolína Rosecká, E3